অরথহীন লেখা

অরথহীন লেখা যার যাঝে আছে অনেক কিছু। হয়া, এই লেখার যাঝেই আছে অনেক কিছু। যনে করো, এটা তোযার কাজে লাগবে, তাহলে তা লাগবে কাজে। নিজের ভাষায় লেখা দেখতে অভযসত হও। যনে রাখবে লেখা অরথহীন হয়, যখন তাকে অরথহীন যনে করো; আর লেখা অরথবোধকতা করে, যখন তাতে অরথ ঢালো। যেকোনো লেখাই তোযার কাছে অরথবোধকতা করতে পারে, সেখানে অরথদযোতনা দেখতে পাও। ...ছিদরানবেষণ? না, তা হবে কেন?

या कथात्क काट्य लाभाट हाउ, जात्क काट्य लाभातात्र कथा हिन्जा कत्रात्र वाट्य जात्वा, कि ट्राइ कथात्र छापूट वाहहन्न इट्स टाइ किना। निर्माहिज इउ या, त्कात्ना त्याद्याहर्हा पिछ वात्रव्ह इट्स वनयत्र टाथात्ना वाज्यप्रथ कत्रह्मा ना, जाइल्ल नित्रज्या, निर्माहिनट वाश्वत्रप्तत्र इउ। ट्राइ कथात्क छात्ना, त्रुत्भा, वाज्यप्रथ कत्त्रा; यत्न त्राथत्व, या वनुप्रत्रय कत्रट हल्लह्मा, जा वाट्य वनुधावन कत्रा छत्नित्र; वथात्न किश्कत्रज्वय इवात्र त्कात्ना प्रयाण तहै।

काता कथा भागायाञ्जर कि जा विगवात्र कत्रत्व? रहात्जा वलत्व, कत्रत्व, रहात्जा वलत्व "कत्रत्वा गा" रहात्जा वलत्व "कत्रत्वा गा" रहात्जा वलत्व "कत्रत्वा गा" रहात्जा वलत्व "कत्रत्वा गा" रहात्जा यत्नत्व भरीन भर्जीत थात्क ठिकर विगवात्र कत्रत्व गुरू कत्रत्व त्वा त्यर कथाित, किन्जू यूट्य जत्रवीकात्र कत्रत्ना। जार त्रत्व थात्का, की जावत्ना जातिः, त्रत्वज्ञ थात्का, कि जात्रत्वर विगवात्र कत्रत्व जिल्ला व कथाित... गुन्नु वज्रुक्, या-र विगवात्र कत्त्वा ना त्कन, जात्व यात्राह कत्त्व नावः, जात्र वत्व ठात्र विगवात्र।

তাই কোন কথাটি কাজে লাগবে, তা নিরধারণ করবে – হযা,। হয়তো সামান্য ক'টা বাংলা অক্ষর: খনড-ত, অনুসবার, বিঃসরগ কিংবা – কিনতু বিশবাস করো, তাহলে হয়তো তা দিয়েই করতে পারো এক উচচমারগীয় Sed quid est quod in hac causa maxime homines admirentur et reprehendant meum consilium, cum ego idem antea multa decreverim, que magis ad hominis dignitatem quam ad rei publicae necessitatem pertinerent? Supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea. Rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis. Ergo ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus.

Excitavit hic ardor milites per municipia plurima, quae isdem conterminant, dispositos et castella, sed quisque serpentes latius pro viribus repellere moliens, nunc globis confertos, aliquotiens et dispersos multitudine superabatur ingenti, quae nata et educata inter editos recurvosque ambitus montium eos ut loca plana persultat et mollia, missilibus obvios eminus lacessens et ululatu truci perterrens.

Quam ob rem vita quidem talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere, moriendi autem sensum celeritas abstulit; quo de genere mortis difficile dictu est; quid homines suspicentur, videtis; hoc vere tamen licet dicere, P. Scipioni ex multis diebus, quos in vita celeberrimos laetissimosque viderit, illum diem clarissimum fuisse, cum senatu dimisso domum reductus ad vesperum est a patribus conscriptis, populo Romano, sociis et Latinis, pridie quam excessit e vita, ut ex tam alto dignitatis gradu ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse.